

Anonimizirana verzija

C-373/24 – 1

Predmet C-373/24 [Ramavić]ⁱ

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

24. svibnja 2024.

Sud koji je postavio prethodno pitanje:

Općinski sud u Puli-Pola (Hrvatska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

3. svibnja 2024.

Tužiteljica:

NI

Tuženik:

Republika Hrvatska, zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Rijeci

REPUBLIKA HRVATSKA

OPĆINSKI SUD U PULI-POLA

[OMISSIS]

Sud Europske unije

[OMISSIS]

PREDMET: Zahtjev Sudu Europske unije za prethodnu odluku vezano za interpretaciju prava Europske unije na temelju čl. 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU)

ⁱ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

Sud koji upućuje zahtjev:

Općinski sud u Puli-Pola

[OMISSIS]

Tužiteljica:

NI

Tuženica:

Republika Hrvatska,

zastupana po Općinskom državnom odvjetništvu u Rijeci

Općinski sud u Puli-Pola, kao nacionalni sud, pokreće prethodni postupak pred Sudom Europske unije o tumačenju članka 1. stavka 3. i članka 2. točaka 1. i 2. Direktive 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o određenim vidovima organizacije radnog vremena, te članka 2. stavka 2. Direktive 89/391/EEZ o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu.

Ovaj sud Sudu Europske unije upućuje sljedeća pitanja:

1. Je li tužiteljčina državnoodvjetnička dužnost (zamjenika općinskog državnog odvjetnika / općinskog državnog odvjetnika) obuhvaćena pojmom „radnik“ iz članka 1. stavka 3. Direktive 2003/88 u vezi sa člankom 31. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, odnosno može li se u svrhu primjene istih uvjeta rada za sve zaposlenike u državnom odvjetništvu državnoodvjetnički dužnosnik smatrati radnikom?

2. U svezi s pitanjem broj 1., treba li članak 2. Direktive 89/391/EEZ na koju Direktiva 2003/88/EEZ upućuje u članku 1. stavku 3., tumačiti na način da državama članicama dopušta isključenje državnoodvjetničkih dužnosnika (zamjenika općinskog državnog odvjetnika/općinskog državnog odvjetnika) od primjene odredaba kojim[a] se osigurava prenošenje te direktive, uključujući odredbe članka 2. točaka 1. i 2. Direktive 2003/88/EEZ kojom se definira radno vrijeme i vrijeme odmora?

3. a) Ukoliko je odgovor na pitanje pod 1. potvrđan, te na pitanje 2. negativan, tada se postavlja pitanje treba li u smislu odredaba Direktive 2003/88/EEZ o određenim vidovima organizacije radnog vremena (posebice članak 2. točka 1. i dr.) pasivno dežurstvo državnoodvjetničkih dužnosnika smatrati radnim vremenom s obzirom na ograničenja kojima je državnoodvjetnički dužnosnik izložen tijekom pasivnog dežurstva, zbog radnih zadataka i poslova koje dužnosnik obavlja za vrijeme pasivnog dežurstva sukladno Općoj uputi Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o radu službe dežurstva br. 0-8/11-1 od 13. listopada 2011. s izmjenom od 12. listopada 2012., odnosno sukladno odredbama

Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 i 36/24), a kojima se državnoodvjetničkom dužnosniku kao radniku znatno ograničava mogućnost bavljenja drugim aktivnostima, unatoč činjenici da je sukladno navedenoj Općoj uputi poslodavca poslove pasivnog dežurstva dužan obavljati u svome domu?

3. b) Ukoliko je odgovor na pitanje pod 1. potvrđan, te na pitanje 2. negativan, tada se postavlja pitanje treba li se u smislu odredaba Direktive 2003/88/EEZ o određenim vidovima organizacije radnog vremena (posebice članak 2. točka 1. i dr.) aktivno dežurstvo državnoodvjetničkih dužnosnika smatrati radnim vremenom s obzirom na radne zadatke i poslove koje državnoodvjetnički dužnosnik tijekom aktivnog dežurstva obavlja sukladno Općoj uputi Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o radu službe dežurstva br. 0-8/11-1 od 13. listopada 2011. s izmjenom od 12. listopada 2012., odnosno sukladno odredbama Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 i 36/24) po kojima državnoodvjetnički dužnosnik poslove aktivnog dežurstva obavlja na svom uobičajenom mjestu rada ili na drugom mjestu koje odredi poslodavac (očevid i drugo)?

OSNOVA:

Općinski sud u Puli-Pola od Suda Europske unije zahtijeva smjernice o tumačenju Direktive 2003/88 o radnom vremenu (članak 1. stavak 3. i članak 2. točke 1. i 2.) u svezi s člankom 2. stavkom 2. Direktive 89/391 u odnosu na državnoodvjetničke dužnosnike od kojih se pored redovitih poslova zahtijeva i dodatni rad u aktivnom i pasivnom dežurstvu u prethodnom (kaznenom) postupku, izvan radnog vremena.

I. Predmet spora u glavnom postupku i relevantne činjenice:

Tužiteljica je zamjenica općinske državne odvjetnice u Općinskom državnom odvjetništvu u Puli-Pola.

Državno odvjetništvo Republike Hrvatske je, sukladno odredbi čl. 3. Zakona o državnom odvjetništvu ("Narodne novine" broj 67/18 i 21/22), samostalno i neovisno pravosudno tijelo ovlašteno i dužno postupati protiv počinitelja kaznenih djela i drugih kažnjivih djela, poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske te podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava Republike Hrvatske i zakona.

Odredbom čl. 12. istog zakona propisano je da se Državno odvjetništvo Republike Hrvatske ustanovljuje za cijelo područje Republike Hrvatske, te da se u Republici Hrvatskoj ustanovljuju i županijska državna odvjetništva i općinska državna odvjetništva.

Općinska državna odvjetništva podređena su županijskim državnim odvjetništvima, a županijska državna odvjetništva i posebna državna odvjetništva podređena su Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Općinsko državno odvjetništvo u Puli-Pola, u kojem je zaposlena tužiteljica, sukladno odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o državnom odvjetništvu, postupa pred općinskim sudovima i javnopravnim tijelima. S obzirom na to da je tužiteljica zaposlena u Kaznenom odjelu Općinskog državnog odvjetništva u Puli-Pola, u kaznenim predmetima postupa protiv počinitelja kaznenih djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu te u prekršajnim postupcima postupa sukladno ovlastima određenim zakonom.

Poslove radnog mjesta tužiteljica obavlja u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno, od ponedjeljka do petka u vremenu od 8,00 sati do 16,00 sati.

Tijekom svog radnog vremena te nakon završetka redovnog radnog vremena državnog odvjetništva, u dane tjednog odmora (subotom i nedjeljom) te u dane koji su zakonom određeni kao praznici i neradni dani, sukladno čl. 52. Poslovnika državnog odvjetništva ("Narodne novine", broj 5/2014 i 123/2015), tužiteljica obavlja i dodatne poslove svog radnog mjesta u obliku službe dežurstva. Na takav način tužiteljica obavlja poslove ili tijekom 24 sata neprekidno ili tijekom 2 do 4 dana neprekidno 24 dnevno. U vrijeme navedenog dežurstva tužiteljica obavlja radnje u prethodnom (kaznenom) postupku koje ne trpe odgodu, i to u obliku tzv. "pasivnog" i tzv. "aktivnog" dežurstva.

Služba "pasivnog" dežurstva u državnom odvjetništvu je, sukladno čl. 52. st. 1. podst. 3. Poslovnika državnog odvjetništva, a od 27. ožujka 2015. i čl. 2. st. 3. Pravilnika o naknadama za dežurstva sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika ("Narodne novine", broj 35/2015), organizirana na način da je propisana obvezatna nazočnost dežurnog zamjenika državnog odvjetnika u mjestu sjedišta državnog odvjetništva.

Općom uputom o radu službe dežurstva, broj: 0-8/11-1 od 13. listopada 2011., donesenom od strane Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, izmijenjenom Odlukom broj: 0-8/11 od 24. kolovoza 2011. i broj: 0-8/11-2 od 12. listopada 2012., posebno odredbom točke A. 2. b) Odluke broj 0-8/11 od 24. kolovoza 2011., propisano je da Općinska državna odvjetništva u Osijeku, Rijeci, Splitu, Bjelovaru, Gospiću, Puli, Pazinu, Koprivnici, Vinkovcima i Zlataru dežuraju "u stalnoj pripravnosti kod kuće odnosno u stanu".

Odlukom Županijskog državnog odvjetništva u Puli-Pola, broj: 0-8/11-14 od 10. travnja 2015., propisano je da Općinsko državno odvjetništvo u Puli-Pola, odnosno tadašnja Stalna služba u Pazinu, poslove dežurstva obavlja od završetka radnog vremena do početka radnog vremena slijedećeg dana, u dane tjednog odmora, neradne dane i državne blagdane "u stalnoj pripravnosti kod kuće, odnosno stanu (pasivno dežurstvo)" i to za cijelo područje tadašnjeg Općinskog državnog odvjetništva u Puli-Pola, odnosno Istarske županije.

Slijedom navedenog, tužiteljica nakon redovnog radnog vremena, u dane kad je to određeno rasporedom dežurstava, obavlja poslove svog radnog mjesta na način da je obvezna konstantno boraviti u svojoj kući ili stanu te je obvezna biti neprestano, u svako doba, raspoloživa telefonskim putem pripadnicima redarstvene vlasti i drugih tijela, kao i raspoloživa da u svakom trenutku odmah dođe u prostorije državnog odvjetništva ili na drugo mjesto radi poduzimanja radnji koje ne trpe odgodu.

Protokol o zajedničkom radu policije i državnog odvjetništva tijekom prethodnog i kaznenog postupka koji je u primjeni od 1. rujna 2011. te Zakon o kaznenom postupku ("Narodne novine", broj: 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 i 36/24) propisuju da policijski službenik ima dužnost izvještavanja dežurnog državnog odvjetnika o pojedinim policijskim postupanjima, temeljem čega dežurni državni odvjetnik u pojedinim situacijama mora zaprimiti obavijest (primjerice čl. 108. i 109. Zakona o kaznenom postupku), dok u pojedinim situacijama (primjerice čl. 17., 18. i 35. Protokola) dežurni državni odvjetnik mora odmah postupati. Pored toga, Opća uputa broj: 0-8/11 pod točkom "A. Poslovi dežurstva" detaljno propisuje radnje koje je dežurni zamjenik državnog odvjetnika dužan poduzeti za vrijeme dežurstva izvan redovnog radnog vremena državnog odvjetništva, a posebno u neradnim danima.

Tako tužiteljica, nakon redovnog rada od 8,00 do 16,00 sati, u popodnevnim i večernjim satima te u neradne dane, zaprima dojave policijskih službenika o uhićenju pojedinih osoba, dojave pritvorskog nadzornika o zaprimanju uhićenih osoba u pritvorsku jedinicu, dojave policije o potrebi odgode obavještavanja osoba na rok od 12 sati u slučaju hitne potrebe, dojave policije o početku kriminalističkog istraživanja, odnosno o zaprimanju kaznenih prijava, zatim pozive policijskih službenika u pogledu konzultacija vezano za postupanje tijekom izvida ili provođenja dokaznih radnji koje ne trpe odgodu, izdaje usmene naloge policiji o provođenju izvida i dokaznih radnji koje ne trpe odgodu te poduzima druge službene radnje.

Opisano postupanje dežurnog zamjenika je znatno intenzivirano unutar roka od 24 sata u kojem je policija dužna provesti kriminalističko istraživanje i dokazne radnje koje ne trpe odgodu (naložene od državnog odvjetnika) nad uhićenikom, jer tada dolazi do većeg broja telefonskih poziva između policijskih službenika i dežurnog zamjenika radi obavještavanja i koordinacije radnji policije od strane državnog odvjetnika, nalaganja dokaznih radnji, dojave policije o potrebi izlaska na mjesto događaja radi vršenja očevida i si.

Pored toga, tužiteljica tijekom "pasivnog" dežurstva koordinira rad svih sudionika postupanja pa tako s policijom dogovara termin dovođenja uhićenika na ispitivanje u državno odvjetništvo, kontaktira snimatelja, zapisničara, branitelja uhićenika te po potrebi i tumača radi pozivanja istih na provođenje dokazne radnje ispitivanja u državnom odvjetništvu, kontaktira dežurnog suca istrage radi konzultacija i dogovaranja termina održavanja ročišta za odlučivanje o istražnom

zatvoru i dostavljanja prijedloga sudu s priložima, proučava relevantne propise, priprema i piše državnoodvjetničke akte i obavlja druge potrebne radnje.

Tužiteljica u svakom trenutku može dobiti poziv policijskog službenika, temeljem kojeg je dužna odmah izaći na mjesto događaja, kao što su primjerice prometne nesreće s poginulim osobama te ozljede na radu sa smrtnim posljedicama.

U tim slučajevima je riječ o tzv. "aktivnom" dežurstvu zamjenika općinskih državnih odvjetnika. Služba "aktivnog" dežurstva u državnom odvjetništvu je obavljanje službenih radnji zamjenika državnog odvjetnika koje ne trpe odgodu, u zgradi suda i državnog odvjetništva ili na mjestu događaja, koje službene radnje su propisane Zakonom o kaznenom postupku. Primjerice, radi se o provođenju dokaznih radnji prvog ispitivanja okrivljenika (u roku od 16 h od predaje pritvorskom nadzorniku), traženja naloga za pretragu od suca istrage (odmah), potvrda izdanih usmenih naloga za provođenje dokaznih radnji koje ne trpe odgodu (unutar roka od 24 sata), provođenje, odnosno prisustvovanje očevidu lica mjesta u slučaju prometnih nesreća s poginulim osobama te ozljeda na radu koje su rezultirale smrtnim ishodom i drugih kaznenih djela sukladno Općoj uputi (odmah), sudjelovanje na dokaznom ročištu pred sucem istrage (u što kraćem roku), izdavanje mjere opreza ili podnošenja prijedloga za određivanje istražnog zatvora (u roku od 16 h od predaje pritvorskom nadzorniku), te sudjelovanje na ročištu za određivanje istražnog zatvora (u roku od 24 h od predaje pritvorskom nadzorniku) i drugo.

Iako tužiteljica tijekom dežurstva (aktivnog i pasivnog) obavlja redovite poslove svog radnog mjesta u skladu s povjerenim joj zadaćama i dužnostima, i to izvan punog radnog vremena, tako odrađen posao ne smatra se njezinim radnim vremenom. Takav rad ne smatra se ni redovnim, ni prekovremenim radom, niti se isti uzima u obzir prilikom ostvarivanja prava na dnevni i tjedni odmor, niti na temelju toga ne ostvaruje pravo na slobodne dane.

Poslodavac odrađene sate dežurstva, kako onog aktivnog, tako i onog pasivnog, ne uračunava u najviši zakonom dopušteni fond radnih sati na dnevnoj i tjednoj razini, što dovodi do toga da tužiteljica u slučajevima kad se dežurstvo nastavlja nakon redovnog radnog vremena i/ili traje više dana, u biti radi u razdoblju duljem od 24 sata, a ponekad i 48 sati i više sati bez prekida i bez utjecaja na redovnu opterećenost radnim zadacima tijekom radnog vremena Općinskog državnog odvjetništva u Puli-Pola od 8,00 do 16,00 sati.

Ovakav rad u redovno radno vrijeme uz dodatni rad u dežurstvu, bez reguliranja i ograničenja najduljeg trajanja tjednog radnog vremena, odnosno zbog nemogućnosti ostvarivanja odgovarajućeg vremena za odmor, bez ikakve dvojbe utječe na tužiteljičino zdravlje i sigurnost na radnom mjestu, jer je ista radom izvan radnog vremena izložen[a] dodatnim pojačanim psihofiziološkim naporima, naporima vida i govora te prekomjernom stresu. Osobito, opisani rad izvan radnog vremena u dežurstvu uz obavezu javljanja na pozive u svako doba (često kasni večernji sati ili tokom noći) i pripravnost na postupanje predstavlja pojačan stres

na radu, koji također ima štetnih posljedica po zdravlje radnika te je takav rad iscrpljujući jer unatoč radu u dežurstvu popodne i u večernjim satima (po pozivima u svako doba), tužiteljica u obavezi je pristupiti na radno mjesto i raditi svaki radni dan u uredovno radno vrijeme te obavljati svoje redovne radne zadatke.

Ministarstvo pravosuđa Republike Hrvatske donijelo je Pravilnike (Pravilnik o naknadama za dežurstva sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika - "Narodne novine" broj 35/2015, a kasnije Pravilnik o naknadama za dežurstva sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika - "Narodne novine" broj: 64/2019 i 106/23), a kojim se podzakonskim aktima rad u dežurstvu ne priznaje kao radno vrijeme, rad u dežurstvu ne utječe na izračun najvišeg tjednog fonda sati, ne predviđa dnevni, ni tjedni odmor za vrijeme dežurstva, niti utječe na tužiteljčinu redovnu radnu opterećenost.

S obzirom na navedeno, tužiteljica smatra da su predmetni podzakonski pravni akti u suprotnosti s navedenom europskom pravnom stečevinom.

Naime, u odnosu na konstitutivni element pojma "radnog vremena" u smislu članka 2. točke 1. Direktive 2003/88, prema kojemu radnik mora biti na raspolaganju poslodavcu, tužiteljica u postupku ističe da stav Suda Europske unije da je odlučujući čimbenik radnog vremena, činjenica da je radnik dužan biti fizički prisutan na mjestu koje odredi poslodavac i biti na raspolaganju tom poslodavcu kako bi odmah mogao pružiti odgovarajuće usluge u slučaju potrebe. Stoga, kako bi se za radnika moglo smatrati da je na raspolaganju svojem poslodavcu, taj radnik mora biti u situaciji u kojoj je pravno obavezan postupiti po uputama svojeg poslodavca i za njega obavljati poslove, kao što to tužiteljica smatra da nesporno jest.

Tužiteljica u postupku ističe da je tako tijekom aktivnog i pasivnog dežurstva, zbog obaveze obavljanja zakonom i Općom uputom poslodavca propisanih poslova i zadaća i obvezne prisutnosti u sjedištu državnog odvjetništva ili u svome domu (pasivno dežurstvo) te na radnom mjestu u uredu (aktivno dežurstvo), u cijelosti ograničena u upravljanju svojim slobodnim vremenom, kao i odabirom mjesta boravka, a potreba stalne raspoloživosti putem telefona onemogućava joj vršenje bilo kakvih aktivnosti tijekom kojih ne bi bila telefonski odmah dostupna. To praktički znači da tužiteljica tijekom nekoliko dana u tjednu neprekidno uopće nije slobodna vrijeme provoditi sa svojom obitelji, niti je slobodna napustiti svoj dom tijekom vremena dežurstva, baviti se sportom i slobodnim aktivnostima ili bilo kako organizirati svoje vrijeme na način da ga iskoristi za opuštanje i odmor ili druge aktivnosti i interese. Tužiteljica ističe da su ograničenja kojima je razdoblju pasivnog i aktivnog dežurstva podvrgnuta takva da objektivno i u velikoj mjeri utječu na njezinu mogućnost da u tom razdoblju slobodno upravlja svojim vremenom tijekom kojeg njezine profesionalne usluge nisu tražene i posveti to vrijeme vlastitim interesima.

Istovjetne poslove i zadaće tužiteljica obavlja i u okvirima svojih redovnih zadataka i poslova unutar redovnog punog radnog vremena. Dakle, za vrijeme dežurstva tužiteljica ne radi drugačije poslove koje inače radi u redovno radno vrijeme.

Tužiteljica smatra da zbog toga nema ostvarene pravične radne uvjete jer nije regulirano radno vrijeme na način da nije ograničeno trajanje ranog vremena na dnevnoj i tjednoj razini, odnosno nije regulirano razumno trajanje dnevnog i tjednog rada. Zatim, nije joj osigurano pravo na dnevni odmor u trajanju od 12 sati neprekidno ni tjedni odmor u trajanju od 24 sata. Tužiteljici nije osigurana adekvatna sigurnost i zaštita zdravlja na radu, već su radni uvjeti takvi da se radom izvan radnog vremena bez limitiranja najduljeg trajanja tjednog rada i bez ograničenja prekovremenog rada vrši štetan utjecaj na sigurnost i zdravlje radnika. Nemogućnošću korištenja dnevnog i tjednog odmora tužiteljica je izložena rizicima po zdravlje zbog pojačanog stresa i psihofizičkog napora. Nadalje, tužiteljici nije osigurano pravo na pravičnu plaću, odnosno na uvećan iznos plaće za prekovremeni rad te rad nedjeljom i praznicima. Štoviše, tužiteljica napominje da je za rad u dežurstvu plaćena manje nego za svoj redovan rad od ponedjeljka do pet[ka] od 08,00 sati do 16,00 sati.

Položaj državnoodvjetničkih dužnosnika, u ovom slučaju tužiteljice, karakterizira odnos podređenosti prema nadređenim državnoodvjetničkim dužnosnicima te Ministarstvu pravosuđa i uprave Republike Hrvatske, koje za državno odvjetništvo obavlja poslove pravosudne uprave među kojima je ispitivanje predstavlja na postupanje državnih odvjetništava dakle odgovornosti za rad, osiguranja materijalnih, financijskih, prostornih i drugih uvjeta za rad državnih odvjetništava, davanja suglasnosti na plan prijema novih državnoodvjetničkih dužnosnika, davanja suglasnosti za zapošljavanje službenika kao pomoćnog osoblja dužnosnicima i dr. (čl. 66. st. 1. Zakona o državnom odvjetništvu i sl.).

Slobodna mjesta zamjenika državnih odvjetnika mogu se popunjavati samo u skladu s Planom popunjavanja slobodnih mjesta zamjenika državnih odvjetnika, koji donosi Glavni državni odvjetnik uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa do kraja kalendarske godine (čl. 48. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću), čime je državnoodvjetnička služba u vidu zapošljavanja kadrova podređena političkoj volji i mogućnostima tijela izvršne vlasti. Zamjenici državnih odvjetnika i državni odvjetnici (državnoodvjetnički dužnosnici) imenuju se i razrješuju na način, pod uvjetima i u postupku propisanom Zakonom o Državnoodvjetničkom vijeću.

Glede razrješavanja od državnoodvjetničke dužnosti koje zamjenik može i sam tražiti, Državnoodvjetničko vijeće može razriješiti zamjenika mimo njegove volje i zbog drugih zakonom propisanih razloga (u vidu stegovne kazne, osude zbog kaznenih djela, nezadovoljavajućih ocjena, gubitka sposobnosti i si.).

Državnoodvjetnički dužnosnici podvrgnuti su stegovnoj odgovornosti odnosno ovlasti Državnoodvjetničkog vijeća (čl. 85. do 99. Zakona o

Državnoodvjetničkom vijeću) u slučaju počinjenja stegovnih djela (zlouporaba dužnosti, neopravdano neobavljanje ili neuredno obavljanje državnoodvjetničke dužnosti, obavljanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih s državnoodvjetničkom dužnošću, obavljanje svake druge djelatnosti bez odobrenja Vijeća, izazivanje poremećaja u radu državnog odvjetništva koji znatno utječu na djelovanje državnog odvjetništva, povreda službene tajne u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti, ponašanje ili postupanje suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojim se nanosi šteta ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničkoj dužnosti, nepodnošenje izvješća o imovini, neistinito prikazivanje podataka u izvješću o imovini ili podnošenje nepotpunog izvješća o imovini, povreda propisa o zaštiti osobnih podataka), što predstavlja odnos podređenosti tom tijelu karakterističan za radne odnose.

Državnoodvjetničkom dužnosniku zabranjeno je obavljanje druge djelatnosti bez odobrenja Vijeća, koji je vid podređenosti u smislu ograničenja slobode obavljanja drugih djelatnosti, čak i stroži od većine drugih radnih mjesta. Rad državnoodvjetničkog dužnosnika također podliježe ocjenjivanju rada i sposobnosti od strane čelnika (čl. 109. do 116. Zakona o državnom odvjetništvu). Valja napomenuti da se u državnom odvjetništvu ocjenjuju i drugi zaposlenici te da nezadovoljavajuće ocjene državnoodvjetničkih dužnosnika, istovjetno kao i službenika mogu dovesti i do stegovne odgovornosti pa i prestanka službe, odnosno radnog odnosa.

Potvrde o plaćanjima državnoodvjetničkim dužnosnicima izdaju se na isti način kao i one predviđene za druge državne službenike i namještenike te se plaće državnoodvjetničkih dužnosnika obračunavaju putem Registra zaposlenih u javnim službama tzv. COP, kao i drugim državnim službenicima i namještenicima. Nadalje, dohodak (plaća) državnoodvjetničkih dužnosnika izjednačena je s onim zaposlenika, odnosno radi se o dohodcima od nesamostalnog rada koji se svim zaposlenicima u državnom odvjetništvu, pa tako i državnoodvjetničkim dužnosnicima oporezuju po istim propisima kao i na plaće redovnih radnika (čl. 21. Zakona o porezu na dohodak) te se temeljem istih propisa obračunavaju i isplaćuju obvezni doprinosi za zdravstveno i mirovinsko osiguranje na prihode od nesamostalnog rada, sve sukladno čl. 10. Zakona o državnom odvjetništvu, koji propisuje da se plaće i dodaci na plaću državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika uređuju zakonom. Dakle, državnoodvjetničkim dužnosnicima plaća se isplaćuje kao protučinidba za njihovu profesionalnu djelatnost, odnosno obavljani rad u punom radnom vremenu, a plaća za obavljene usluge čini temeljno obilježje radnog odnosa.

Iako je zakonom propisano da su državnoodvjetnički dužnosnici u svom radu samostalni i neovisni (čl. 5. st. 2. i čl. 57. st. 4. Zakona o državnom odvjetništvu), neovisnost državnoodvjetničkog dužnosnika u radu na predmetu i donošenju odluke može se ograničiti na način propisan Zakonom o državnom odvjetništvu i to: zamjenik može od nadređenih primiti naloge za poduzimanje određene državnoodvjetničke radnje u pojedinačnom predmetu ili obvezatne upute za

donošenje odluke u pojedinačnom predmetu, može mu se oduzeti predmet i dr., sve propisano u čl. 53. te čl. 84. do 86. Zakona o državnom odvjetništvu. Nadalje zamjenici nižih državnih odvjetništava podliježu nadzoru višeg, nadređenog državnog odvjetništva (čl. 87. Zakona o državnom odvjetništvu), što je sve sukladno hijerarhijskom ustroju državnog odvjetništva propisanom čl. 13. st. 2. Zakona o državnom odvjetništvu (općinska državna odvjetništva podređena su županijskim državnim odvjetništvima, a županijska državna odvjetništva i posebna državna odvjetništva podređena su Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske). Iz navedenog je vidljivo postojanje podređenosti državnoodvjetničkog dužnosnika i prema čelniku i višem državnom odvjetništvu, a koja podređenost je karakteristika radnog odnosa.

Načelo samostalnosti i neovisnosti zamjenika u postupanju propisano je kako bi se otklonila svaka legitimna sumnja kod građana u pogledu nemogućnosti utjecaja vanjskih čimbenika na donošenj[e] odluka iz nadležnosti državnog odvjetništva i njegove neutralnosti u odnosu na međusobno suprotstavljene interese, s time da to načelo u svom opisanom smislu ne sprječav[a] da se državnoodvjetničkog dužnosnika smatra radnikom.

Uz to, sukladno čl. 7. Zakona o državnom odvjetništvu, svatko ima pravo nadležnom državnom odvjetniku pisano ili usmeno podnositi predstavke i pritužbe na postupanje tog ili neposredno nižeg državnog odvjetništva i na njih dobiti odgovor.

Ujedno, glede odgovornosti za rad državnoodvjetničkih dužnosnika, u čl. 57. st. 4. Zakona o državnom odvjetništvu propisano je da je zamjenik državnog odvjetnika odgovoran za rad u predmetu koji mu je dodijeljen, a u čl. 108. Zakona o državnom odvjetništvu propisana su pravila u području građanske odgovornosti zamjenika i financijske štete prouzročene državi (poslodavcu) u slučaju nepravilnog ili nezakonitog rada državnoodvjetničkog dužnosnika.

Glede organizacije rada svakog državnoodvjetničkog dužnosnika, u smislu odnosa podređenosti, radni poslovi i zadaci državnoodvjetničkog dužnosnika se svake godine uređuju godišnjim rasporedom poslova kojim čelnik tijela određuje odjel u kojem će zamjenik raditi, vrstu predmeta koje će rješavati, dodjelu predmeta te zamjenika može zadužiti i drugim poslovima i radnim zadacima (primjerice, dodatna zaduženja poslovima voditelja odjela, glasnogovorništva, mentoriranja vježbenika ili savjetnika, da li obavlja poslove dežurstva i si.). Glede poslova dežurstva, državni odvjetnik kao čelnik tijela svaki mjesec donosi raspored dežurstva kojim određuje koje dane u mjesecu zamjenik obavlja poslove izvan radnog vremena (dežurstvo) što znači da zamjenici u dane dežurstva moraju biti dostupni te po potrebi obavljati poslove i izvan radnog vremena. Pored navedenog, zamjenicima se svaki tjedan raspoređuju u rad rasprave i ročišta (i u predmetima koje duži drugi zamjenik), koje raspored donosi voditelj kaznenog odjela. Nadalje, sukladno čl. 54. st. 3. Zakona o državnom odvjetništvu, državni odvjetnik kao čelnik tijela zamjeniku može dodatno povjeriti i ob[avlja]nje poslova državnoodvjetničke uprave. Odbijanje obavljanja tako dodijeljenih

poslova od strane zamjenika sukladno donesenim rasporedima i nalogima za rad, podliježe njegovoj stegovnoj odgovornosti zbog neurednog obnašanja dužnosti.

Na temelju svega navedenog, tužiteljica smatra da državnoodvjetnički dužnosnici izvršavaju svoje dužnosti u kontekstu pravnog odnosa podređenosti u organizacijskom smislu, koji ne utječe na njihovu neovisnost u radu na predmetu i donošenju državnoodvjetničke odluke, a koja se pak u zakonom propisanim situacijama može i ograničiti s obzirom na hijerarhijski ustroj državnoodvjetničke strukture.

Tužiteljica smatra da državnoodvjetnički dužnosnici i njihova služba odnosno poslovi predstavljaju dio sektora javne aktivnosti te stoga ulaze u područje primjene Direktive 89/391 i Direktive 2003/88., koje su donijete radi zaštite sigurnosti i zdravlja radnika zbog apsolutne nužnosti jamstva učinkovite zaštite zajednice. Uz to, tužiteljica smatra da definicija pojma „radnik” obuhvaća sve radnike, neovisno o tome je li riječ o poslodavcu iz javnog ili privatnog sektora (presuda od 19. ožujka 2020., Sánchez Ruiz i dr., C-103/18 i C-429/18, EU:C:2020:219, t. 108.). U odluci Suda [Europske unije C-658/18, t. 96.] određeno je i da pravna priroda sui generis radnog odnosa prema nacionalnom pravu ne može imati nikakav utjecaj na status „radnika” u smislu prava Unije (presuda od 26. ožujka 2015., Fenoli, C-316/13, EU:C:2015:200, t. 31.).

II. Zahtjev tužiteljice

Tužiteljica je Općinskom sudu u Puli-Pola podnijela tužbu radi isplate plaće za odrađene sate dežurstva, tvrdeći da tuženica, pozivanjem na stajalište da nije riječ o radnom vremenu, suprotno nacionalnom zakonodavstvu i europskoj pravnoj stečevini, odbija isplatiti plaću za tako obavljene rad. Točnije, za rad u dežurstvu isplaćuje joj naknadu za dežurstvo sukladno Pravilniku o naknadama za dežurstvo sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, u visini manjoj od plaće koju ostvaruje u redovnom radnom vremenu.

Tužiteljica svoj zahtjev temelji na stavovima Suda EU[-a] izraženim u presudama Simap (C-303/98), Jaeger (C-151/02), te UX protiv Governo della Repubblica Italiana (C-658/18) UO i Keszenleti Rendorsega (C-211/19) i predmetima C-658/18, zatim Dellas (C-14/04), Grigore (C-258/10), Vorel (C-437/05), XR protiv Dopravní podnik hl.m. Prahy, akciová společnost (C-107/19), C-241/99, C-437/05, Matzak (C-518/15).

III. Obrana tuženice

Osporavajući meritum tužbe tuženica odbija pravnu osnovu tužiteljčinog zahtjeva i traži njegovo odbijanje, tvrdeći da se na tužiteljicu, kao zamjenicu općinske državne odvjetnice (pravosudnog dužnosnika), ne primjenjuju odredbe predmetne direktive, odnosno da se ista ne može smatrati radnikom.

Smatra da su materijalna prava zamjenika državnih odvjetnika, a vezano za službu dežurstva u utuženom razdoblju (2015. do 2019.) bila uređena Pravilnikom o naknadama za dežurstva sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika ("Narodne novine" broj 35/2015), koji je donesen na temelju čl. 135. st. 2. Zakona o sudovima ("Narodne novine" broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18 i 126/19), te čl. 46. st. 2. Zakona o državnom odvjetništvu ("Narodne novine" broj 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15, 82/15 i 67/18), sukladno kojima je ministru pravosuđa dana ovlast propisati uvjete za isplatu i visinu naknade za izlaske na očevide i obavljanje poslova prethodnog kaznenog postupka. Navedenim podzakonskim aktima propisana je visina naknade za obavljanje dežurstava, koje obuhvaća vrijeme izvan redovnog radnog vremena pravosudnih tijela te vrijeme odmora, neradnih dana i državnih blagdana, razmjerno broju provedenih sati. Spomenutim Pravilnikom, u čl. 2., definirano je što se smatra aktivnim i pasivnim dežurstvom, pa je određeno da se aktivnim dežurstvom smatra dežurstvo u zgradi suda i državnog odvjetništva te obavljanje službene radnje suca, državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika koja ne trpi odgodu izvan zgrade suda i državnog odvjetništva, dok pasivno dežurstvo pretpostavlja obvezatnu prisutnost suca u mjestu sjedišta suda odnosno državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika u mjestu sjedišta državnog odvjetništva. U čl. 3. Pravilnika definirana je visina naknade za dežurstva, a odredbe Pravilnika su u cijelosti usklađene s pozitivnim propisima Republike Hrvatske.

IV. Nacionalne odredbe koje se primjenjuju u ovom predmetu

1. Zakon o radu ("Narodne novine", broj 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022 i 64/2023)

U odredbi čl. 60. st. 1. Zakona o radu propisano je da je radno vrijeme ono vrijeme u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama poslodavca, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi poslodavac.

U čl. 4. Zakona o radu propisano je da je radnik (zaposlenik, uposlenik, djelatnik, namještenik, službenik i slično), u smislu toga Zakona, fizička osoba koja u radnom odnosu obavlja određene poslove za poslodavca, dok je u istom članku propisano da je poslodavac, u smislu navedenog Zakona, fizička ili pravna osoba koja zapošljava radnika i za koju radnik u radnom odnosu obavlja određene poslove.

U čl. 5. st. 1. propisano je da je poslodavac dužan voditi evidenciju o radnicima koji su kod njega zaposleni.

2. Zakon o Registru zaposlenih u javnom sektoru ("Narodne novine" broj 34/11, na snazi do 10. lipnja 2023.)

U čl. 3. propisano je da su zaposleni u javnom sektoru državni službenici i namještenici, službenici i namještenici u javnim službama, državni dužnosnici imenovani na dužnost u državnom tijelu ili javnoj službi i pravosudni dužnosnici.

3. Zakon o Registru zaposlenih i centraliziranom obračunu plaća u državnoj službi i javnim službama ("Narodne novine" broj 59/23, na snazi od 10. lipnja 2023.)

U čl. 3. propisano je da su zaposlenici u državnoj službi i javnim službama državni službenici i namještenici, službenici i namještenici u javnim službama, državni dužnosnici, pravosudni dužnosnici, kao i osobe koje su u radnom odnosu u državnim tijelima prema posebnim propisima, a nemaju status državnih službenika[.]

4. Zakon o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22 i 36/24) propisuje dužnosti tužiteljice kao zamjenice općinske državne odvjetnice u kaznenom postupku, pri čemu propisuje i kratke rokove za poduzimanje određenih radnji u postupku, iz čega proizlazi zaključak o tužiteljici obvezi poduzimanja istih tijekom trajanja dežurstva, bez mogućnosti čekanja na početak redovnog radnog vremena (posebno odredbe čl. 40., čl. 108. st. 5., čl. 108.b, čl. 109. st. 4., čl. 112. st. 3., čl. 207. st. 2., čl. 207. st. 5., poglavlje Hitne dokazne radnje čl. 212., čl. 214., čl. 220., čl. 242. čl. 245., čl. 246., čl. 249., čl. 339.a).

5. Zakon o sudovima ("Narodne novine" broj 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23, 155/23 i 36/24), kojim je u čl. 35. st. 2. određeno da uvjete za isplatu i visinu naknade za izlaske sudaca te državnih službenika i namještenika na očevid, naknade za obavljanje poslova prethodnoga kaznenog postupka i naknade za dežurstva propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom.

6. Zakon o državnom odvjetništvu ("Narodne novine" broj 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15, 82/15 i 67/18), kojim je u čl. 46. st. 2. ministru pravosuđa dana ovlast propisali uvjete za isplatu i visinu naknade za izlaske na očevide i obavljanje poslova prethodnog kaznenog postupka. Istovjetna odredba sadržana je u čl. 103. st. 4. aktualnog Zakona o državnom odvjetništvu ("Narodne novine" broj 67/18 i 21/22).

7. Poslovnik državnog odvjetništva ("Narodne novine" broj 5/14, 123/15 i 67/18), posebno odredba čl. 52.

Odredbom čl. 52. Poslovnika propisano je da se izvan redovnog radnog vremena, u dane tjednog odmora, neradne dane i državne blagdane obavljaju, u pravilu, samo one radnje koje ne trpe odgodu. Obavljanje poslova u prethodnom postupku (dežurstvo), u županijskim i općinskim državnim odvjetništvima, koja obavljaju te poslove, osigurat će se na jedan od sljedećih načina: neprekidno [OMISSIS] u zgradi državnog odvjetništva do 20.00 sati, a nakon 20.00 sati obvezatna nazočnost u mjestu sjedišta državnog odvjetništva do sata koji odgovara satu

početka redovnog radnog vremena sljedećeg dana ili obvezatna nazočnost u mjestu sjedišta državnog odvjetništva. Obavljanje poslova u prethodnom postupku u dane tjednog odmora, neradne dane i državne blagdane osigurava se u zgradi državnog odvjetništva u onim županijskim i općinskim državnim odvjetništvima u kojima se dežurstvo obavlja neprekidno. U vrijeme kada u zgradi županijskog državnog odvjetništva nije osigurano obavljanje poslova u prethodnom postupku, te poslove obavljaju dužnosnici i ostali zaposlenici koji po rasporedu moraju biti u mjestu sjedišta državnog odvjetništva.

O rasporedu dežurstva dužnosnika i zaposlenika, gdje ih se u to vrijeme može naći izvan redovitog radnog vremena, državno će odvjetništvo obavijestiti nadležni sud i policijsku upravu.

8. Poslovník državnog odvjetništva ("Narodne novine" broj 128/19) posebno odredbe čl. 64. do 66.

U čl. 64. Poslovníka propisano je da se nakon redovnog radnog vremena državnog odvjetništva, u dane tjednog odmora, neradne dane i državne blagdane organizira služba dežurstva kako bi se obavile radnje koje ne trpe odgodu. Dežurstvo u županijskim i općinskim državnim odvjetništvima te posebnom državnim odvjetništvu može se organizirati neprekidno u zgradi državnog odvjetništva ili u pripravnosti, i to radnim danom od kraja radnog vremena do početka radnog vremena sljedećeg radnog dana, a u dane tjednog odmora, neradne dane i državne blagdane prema odluci nadležnog državnog odvjetnika. O obavljanju poslova u dežurstvu vodi se knjiga dežurstva [u] elektroničkom obliku u koju se upisuju svi relevantni događaji, a po odluci državnog odvjetnika može se voditi i u papirnatom obliku.

U čl. 65. Poslovníka (raspored dežurstava) propisano je da državni odvjetnik donosi raspored dežurstva dužnosnika i zaposlenika za razdoblje od najmanje mjesec dana. Rasporedom dežurstava određuju se dužnosnici i zaposlenici koji dežuraju u određene dane, mjesto gdje dežuraju i njihovi kontakt podaci. Državna odvjetništva, u pravilu, dežuraju u skladu sa svojom stvarnom i mjesnom nadležnošću.

Odredbom čl. 66. Poslovníka propisano je da županijski i općinski državni odvjetnici o rasporedu dežurstva obavještavaju nadležne sudove, nadležne policijske uprave i više državno odvjetništvo.

9. Pravilnik o naknadama za dežurstva sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika ("Narodne novine" broj 35/2015), kojim je određena visina naknade za aktivno i pasivno dežurstvo sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, ovisno o uvjetima i vremenu u kojima se dežurstvo obavlja.

10. Pravilnik o naknadama za dežurstva sudaca, državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika ("Narodne novine" broj 64/19., 106/23.) (aktualno na snazi), kojim je određena visina naknade za aktivno i pasivno dežurstvo sudaca, državnih

odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, ovisno o uvjetima i vremenu u kojima se dežurstvo obavlja.

11. Opća uputa o radu službe dežurstva broj 0-8/11-1 od 13. listopada 2011., donesena od strane Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, uz izmjenu [iz] Odluka broj 0-8/11 od 24. kolovoza 2011. i broj 0-8/11-2 od 12. listopada 2012., posebno odredba točke A. 2. b) Odluke broj 0-8/11 od 24. kolovoza 2011., kojom je odredbom propisano da Općinska državna odvjetništva u Osijeku, Rijeci, Splitu, Bjelovaru, Gospiću, Puli, Pazinu, Koprivnici, Vinkovcima i Zlataru dežuraju u stalnoj pripravnosti kod kuće odnosno u stanu.

12. Protokol o zajedničkom radu policije i državnog odvjetništva tijekom prethodnog i kaznenog postupka od 1. rujna 2011., kojim je određen način suradnje policije i državnog odvjetništva propisujući slučajeve u kojima su policijski službenici dužni bez odgode obavijestiti, odnosno zatražiti postupanje dežurnog državnog odvjetnika (čl. 10., čl. 12., čl. 17., čl. 18., čl. 20., čl. 35., čl. 45. i dr.).

V. Odredbe prava Unije čije se tumačenje zahtijeva u ovom predmetu

1. Direktiva Vijeća 89/391/EEZ o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (SL 1989., L 183, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 50.)

Članak 2. (Opseg)

1. Ova Direktiva primjenjuje se na sve sektore djelatnosti, kako javne tako i privatne (industrijske, poljoprivredne, trgovinske, administrativne, uslužne, obrazovne, kulturne, zabavne itd.).

2. Ova Direktiva ne primjenjuje se kod obilježja svojstvenih određenim specifičnim aktivnostima u sektoru državne uprave kao što su oružane snage ili policija, ili na neke posebne aktivnosti u poslovima zaštite građana s kojima je u direktnoj suprotnosti.

U tom slučaju potrebno je u najvećoj mogućoj mjeri osigurati sigurnost i zdravlje radnika s obzirom na svrhu ove Direktive.

Članak 3. (Definicije)

U smislu ove Direktive, sljedeći izrazi imaju sljedeće značenje:

(a) radnik: svaka osoba koju zapošljava poslodavac, uključujući novake i vježbenike, ali ne i kućne pomoćnice;

(b) poslodavac: svaka fizička ili pravna osoba koja je u poslovnom odnosu s radnikom i snosi odgovornost za poduzeće i/ili pogon;

2. Odredbe Direktive Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu (koja se i dalje u cijelosti primjenjuju na područja koja su uređena Direktivom 2003/88/EZ od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena)

Članak 1.

Svrha i opseg

1. Ova Direktiva postavlja minimalne sigurnosne i zdravstvene uvjete za organizaciju radnog vremena.

2. Ova se Direktiva primjenjuje na:

(a) najkraća razdoblja dnevnog odmora, tjednog odmora i godišnjeg odmora, na stanke i najveći broj radnih sati tjedno; i

(b) određene aspekte noćnog rada, rada u smjenama i radnog rasporeda.

3. Ova se Direktiva primjenjuje na sve sektore djelatnosti, kako javne, tako i privatne, u smislu čl. 2. Direktive 89/391/EEZ, ne dovodeći u pitanje članke 14., 17., 18. i 19. ove Direktive.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na pomorce, kako je utvrđeno u Direktivi 1999/63/EZ, ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 8. ove Direktive.

4. Odredbe Direktive 89/391/EEZ u cijelosti se primjenjuju na pitanja iz stavka 2., ne dovodeći u pitanje strože i/ili posebnije odredbe ove Direktive.

Članak 2. (Definicije)

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeći pojmovi:

1. „radno vrijeme” je vremensko razdoblje u kojem radnik radi, stoji na raspolaganju poslodavcu i obavlja svoje poslove i zadatke u skladu s nacionalnim propisima i/ili praksom;

2. „vrijeme odmora” je vremensko razdoblje koje nije radno vrijeme[.]

3. Članak 31. Povelje koji propisuje pravo na poštene i pravične radne uvjete te s time u svezi pravo iz čl. 6. na slobodu te pravo iz čl. 7. na poštovanje privatnog i obiteljskog života. Zatim pravo iz čl. 20. na jednakost svih pred zakonom;

4. Članak 2. Europske socijalne povelje iz Strassbourga od 3. svibnja 1996. na poštene i pravične radne uvjete, pravo iz čl. 3. na sigurnost i zaštitu zdravlja na radu, iz čl. 4. pravo na pravičnu plaću, pravo iz čl. 26. na dostojanstvo u radu;

5. Stavovi Suda Europske unije izraženi u odlukama Simap (C-303/98), Jaeger (C-151/02), Matzak (C-518/15), UX protiv Governo della Repubblica Italiana (C-

658/18) UO i Keszenleti Rendorsega (C-211/19), XR protiv Dopravní podnik hl.m. Prahy, akciová společnost (C-107/19), Dellas (C-14/04), Grigore (C-258/10), Vorel (C-437/05), C-241/99, C-437/05

VI. Obrazloženje koje se odnosi na tumačenje odredbi prava Unije

Tužiteljica smatra da praksa Suda Europske unije govori u prilog njezinim tvrdnjama da se dežurstvo zamjenika državnih odvjetnika/državnih odvjetnika mora smatrati radnim vremenom, na način kako je uređeno odredbama nacionalnog prava.

S obzirom na sve izneseno, Sudu Europske unije upućuju se pitanja naznačena na listovima 1 i 2 ovog zahtjeva.

U privitku se dostavlja preslika spisa [OMISSIS].

U Puli, 3. svibnja 2024.

[OMISSIS]